

AFSCHEID VAN DE BONTEBRUGKERK

In dit afscheidboekje kunt u door middel van foto's en verhalen terugkijken op de historie van deze kerk.

De Gereformeerde Kerk, zoals de kerk lang genoemd werd, staat op een bijzondere plaats. Hij staat in Bontebrug. In het midden tussen Silvolde en Gendringen. Het huidige kerkgebouw heeft vanaf 1949 dienst gedaan als kerk. Voor de oorlog stond er een andere kerk.

Kort na de oorlog kwam men in de gymnastiekzaal van de Bontebrug-school samen, omdat de kerk bij de bevrijding in 1945 werd vernield.

Een nieuwe kerk werd na veel inzet van leden van de geloofsgemeenschap gebouwd. In 1889 kwam men op het idee om in Bontebrug ook een gereformeerde school te stichten.

Pal naast de kerk werd de Bontebrugschool gebouwd. In 1965 werd dit een van de eerste Jenaplanscholen in Nederland.

In de afgelopen 26 jaar ben ik bijna dagelijks langs de kerk gefietst op weg naar school. In deze kerk liggen veel herinneringen van leden van de kerk. Huwelijken zijn gesloten, kinderen gedoopt en belijdenissen werden gedaan. Ook werden er, zeker tot de fusie met de Hervormde kerk van Gendringen, de overledenen vanuit deze kerk begraven.

Predikanten zijn bevestigd, ambtsdragers hebben in het kerkgebouw beloofd naar eer en geweten hun bijdrage te leveren aan het welbevinden van de kerkelijke gemeenschap. Dit alles maakte elke keer weer diepe indruk.

Nu wordt het kerkgebouw een gewoon gebouw. We zijn verdrietig, omdat dit niet anders kan. We zijn toch ook blij dat het gebouw blijft bestaan en dat de nieuwe eigenaren mooie plannen hebben met de kerk en het Bruggehoofd.

De kerkrentmeesters hebben dit proces, rekening houdend met alle praktische, emotionele en financiële overwegingen, uiterst deskundig begeleid. Ze hebben kortom veel werk verzet.

Iedereen die in de toekomst langs het gebouw komt, zal nog steeds kunnen zien, dat hier niet zomaar een gebouw staat, maar een (gewezen) kerkgebouw.

Jan Jolink, voorzitter kerkenraad van de
Protestantse gemeente te Gendringen-Bontebrug

DRIE KERKEN - TWEE PASTORIEËN - VERENIGINGSGEBOUW/BRUGGEHOOFD

In 1880 en volgende jaren roerde dr. Abraham Kuyper te Amsterdam zich bijzonder fel in de kerkelijke pers. Volgens hem moest de aloude Gereformeerde/Hervormde Kerk hoognodig opnieuw gereformeerd/hervormd worden. Volgens hem (en anderen) ging de kerk al te zeer gebukt onder vrijzinnige prediking en de reglementen van koning Willem I uit 1815/16.

Om hun gemoedstoestand te schetsen haalden Kuyper en de zijnen de oude term doleren (treuren) van stal. De actie/beweging werd dan ook al gauw met het woord 'Doleantie' omschreven. Het gevolg van een en ander was dat de dolerenden zelf buiten de kerk kwamen te staan. In 1886 kwam te Amsterdam en in andere plaatsen het nieuwe kerkverband 'Nederduits Gereformeerde Kerk' (oude benaming) tot stand. Vanaf 1892 'Gereformeerde Kerken in Nederland' geheten. Ook in onze omgeving sympathiseerden enkele families met de Doleantie-beweging. Te Silvolde betrof dit de families Smit, Barink, Colenbrander en Vonderhorst, te weinig echter om een eigen kerkelijke gemeente te vormen. Te Gendringen-Breedebroek waren dit de families Teeuwssen, Seesink en Oenk, eveneens te weinig om een eigen kerk in de steigers te zetten. Dit noopte hen tot samenwerking en vervolgens op 3 oktober 1887 tot de oprichting (instituering) van de Nederduits Gereformeerde kerk te Silvolde-Gendringen.

DE EERSTE KERK

Halverwege Gendringen en Silvolde, in een vrijwel onbewoond gebied aan de grindweg naar Dinxperlo en in de omgeving van de zogenaamde Bonteburg over de Oude Strang, had men al op 17 september 1887, voor 240 gulden een stukje grond gekocht ten behoeve van de bouw van een bescheiden kerkgebouw. Het valt te veronderstellen dat de aanvoer van de stenen en andere bouwmaterialen door de leden zelf verzorgd is; de meesten hunner behoorden immers tot de boerenstand en waren in het bezit van viervoeters en gespannen. De totale bouwkosten bedroegen 1085 gulden; de architect en aannemer(s) zijn me niet bekend.

Het werd een eenvoudig rechthoekig zaalkerkje met voorin een consistorie/vergaderlokaal.

Haast onbegrijpelijk, kon de kerk reeds op zondag 11 december 1887 in een eerste kerkdienst in gebruik genomen worden.

Volgens de overlevering vormde het middenpad in de kerk de scheidslijn tussen aan de ene kant de mannen en aan de andere kant de vrouwen en de kinderen.

*Aan de Bontebrug, 1905. Rechts de eerste Gereformeerde kerk van 1887.
In het midden de School met den Bijbel van 1891.
Links de pastorie van 1905, met daarvoor misschien ds. U. Ubbens.*

De notitie van 25 april 1891 in het kasboek van voerman Van Dam uit Terborg roept een vraag op; we lezen: '25 april 1891 1000 pannen naar de dolle kerk bij Ulft'. Kwamen de Bontebrugse 'dollen' gedurende anderhalf jaar onder de open hemel samen? Waarschijnlijk niet, maar heeft Van Dam de activiteiten van de 'dollen' niet goed weten te onderscheiden. De dolerenden 'nabij de Bontebrug' (en enkele anderen) hadden namelijk in 1889 ook een 'Vereniging tot stichting en instandhouding van een School met den Bijbel' opgericht. Deze vereniging kocht aan de zandweg achter de kerk een bouwterrein ten behoeve van de opbouw van een schoollokaal annex onderwijzerswoning. Ik veronderstel nu dat men voerman Van Dam verzocht heeft de benodigde dakpannen aan te voeren. De school werd geopend op 31 augustus 1891 (de elfde verjaardag van koningin Wilhelmina).

Terug naar de jonge kerkelijke gemeente.

De eerste voorganger was de heer Hendrik Ormel uit Aalten, welke aanvankelijk ook nog te Aalten woonde, maar vervolgens bij zijn latere schoonouders, de familie Teeuwssen (thans Bosweg 2, Voorst) introk.

Dit hield in dat de jonge gemeente in die tijd nog niet tot de aankoop of bouw van een pastorie hoefde over te gaan.

In 1899 vertrok de heer Ormel echter naar Barchem en in 1903 kwam ds. U. Ubbens naar hier.

Dat veranderde de zaak en noodzaakte de jonge gemeente toen dus wel tot de aankoop of bouw van een woning/pastorie. Men kocht aan het zandpad tegenover de kerk een stukje grond van boer A. Hammink en trok daar een statige ambtswoning voor dominee Ubbens op.

Vervolgens is er vele jaren inzake de gebouwen vrijwel niets te melden, maar omstreeks 1930 begint men richting een geheel nieuw kerkgebouw te denken.

DE TWEDE KERK

Men kocht er naast de pastorie een bouwterreintje van Hammink bij en men verleende architect J. Vellekoop te Gendringen opdracht om een nieuwe kerk te ontwerpen. Het resultaat van zijn arbeid mocht er zijn: een in rode baksteen opgetrokken eenbeukig zaalkerkje, met aan de westkant een ranke toren in dezelfde stijl, en achterlangs een consistorie/verenigingslokaal.

Het was crisistijd maar desondanks durfde men toch tot de bouw te besluiten à fl. 12.000,--.

De aanbesteding vond op maandag 22 februari 1932 plaats en op donderdag 7 april legde dominee M. Wielemaker de 'eerste steen'. De bouwers waren de aannemers A. Gosseling en J.F. Hengeveld te Gendringen. Al in september 1932 stond het gloednieuwe kerkje er.

De tweede Gereformeerde Kerk, 1932 - 1945

Bij de ingebruikname preekte 'bouwpastoor' dominee M. Wielemaker over Psalm 89 vers 16a, 'Welgelukkig is het volk dat het geklank kent', volgens de berijmde Psalm: 'Zalig is het volk dat U de lofzang zingt!' Vreugde alom!

De nieuwe kerk was van alles voorzien, behalve van klokken. Koster Herman ter Horst had daar dan ook geen omzien naar, maar z'n collega's op de DRU zeiden: 'Herman is koster van un kerk met rubberen klokken!'

Bij onze oosterburen, over de grens bij Dinxperlo, begonnen zich vreemde ontwikkelingen af te tekenen. Zo vreemd zelfs dat Hitler-Duitsland in mei 1940 met een groot leger onze landsgrens over trok. Vijf jaar lang hebben we onder de terreur van de overweldiger moeten leven. Maar gelukkig kwamen de geallieerden ons op Goede Vrijdag, 30 maart 1945, vanuit Breedenbroek van onze bezetters bevrijden. Ze hielden even pauze bij de kerk te Bontebrug en parkeerden een bren carrier aan de westkant van de kerk. In Ulft hielden zich echter nog Duitsers op en die vuurden een brandbom in onze richting, met het gevolg dat de kerk en pastorie in de kortste keren in brand stonden. Einde kerk en pastorie. Slechts 12,5 jaar mochten we in ons mooie kerkje kerken.

In 1932 had men het eerste kerkje aan het schoolbestuur verkocht, die het als gymnastiekzaal inrichtte. Nu mocht de kerkelijke gemeente het 's zondags nog weer als kerkzaal gebruiken. Dominee Wielemaker en gezin kregen tijdelijke woonruimte te Ulft en Silvolde toegewezen. De kerkenraad stelde alles in het werk om weer een pastorie en kerk op te richten.

Er werd een bouwcommissie in het leven geroepen met burgemeester Joost Boot als voorzitter en de heer Jac. Boll als secretaris.

DE DERDE KERK

Het laat zich denken dat er in 1945 grote schaarste aan stenen e.a. bouwmaterialen heerste. Ter regulering hiervan richtte de regering het Wederopbouw-instituut op dat o.a. ook over een subsidiepot beschikte. De bouwcommissie was dan ook zeer aan dit instituut gebonden.

Het architectenbureau Rotshuizen en Dekker te Arnhem werd de tekenopdracht verleend. Reeds in een vroeg stadium werd besloten dat de nieuwe kerk en pastorie van plaats zouden wisselen: de pastorie aan de westkant, de kerk aan de zuidoostkant. Het meest urgent was de herbouw van de pastorie, welke dan ook het eerst werd aanbesteed. De bouw werd aan de laagste inschrijver, aannemer Janssen te Terborg, gegund en deze leverde de pastorie dan ook reeds in 1947 op, waarna de familie Wielemaker er haar intrek nam.

Te onzent hadden we het liefst weer ongeveer hetzelfde kerkje gebouwd, maar 'Wederopbouw' bepaalde dat de herbouw groter en hoger moest worden.

*De derde Gereformeerde Kerk van 1949 met toren van 1951.
Rechts de eerste kerk van 1878; de oude kerkramen in de zijgevel zijn
inmiddels door moderne ramen vervangen.*

De laagste inschrijver was aannemer H. Suselbeek te Silvolde, welke de opdracht dan ook kreeg. Vanwege de genoemde schaarste aan bouwmaterialen mochten kerk en verenigingsgebouw eerst in 1949 herbouwd worden en moest de toren tot 1951 wachten.

De totale bouwkosten van kerk en pastorie bedroegen fl. 150.000,-, welke werden opgebracht door Wederopbouw, verzekeringsgelden, eigen bijdragen en een collecte bij de leden van de kerken in de Classis Zutphen. Het kerkje van de Gereformeerde Kerk van Dinxperlo was ook verloren gegaan. Het classisbestuur besloot dat Silvolde-Gendringen en Dinxperlo een collecte mochten houden bij alle leden van de kerken in de classis. Vele dagen stapten de collectanten op de fiets en trokken dan met een lid van de plaatselijke kerken langs de leden van die kerken. De rondgang bracht fl. 34.000,- op, waarvan onze kerk fl. 20.000,- werd toegewezen. De ingebruikname van de kerk vond op maandagavond 5 september 1949 plaats. Die avond hadden vele genodigden - o.a. de architecten en de

aannemer - en gemeenteleden zich in de nieuwe kerk verzameld. De voorzitter van de bouwcommissie, burgemeester J.J.G. Boot - niet meer in Wisch, maar in Ede - droeg het nieuwe kerkgebouw in een gloedvol betoog over aan ds. Wielemaker en de kerkenraad. De hervormde dominee van Silvolde, ds. Melis, sprak de wens uit dat men ooit nog eens in dezelfde kerk zou samenkomen.

De laatste bouwactiviteit was de uitbreiding van het verenigingsgebouw in 1972. De tekenaar was Theo Kraaijenbrink en verder werd de bouw grotendeels door gemeenteleden verricht.

Bij de feestelijke ingebruikname op zaterdagavond 21 oktober 1972 kreeg het gebouw de naam **'t Bruggehoofd** mee. Enkele jongelui hadden in de werkplaats van smid Henk Schoppers een aantal ijzeren staven tot siersmeedletters gebogen en vervolgens op het gebouw bevestigd.

Tot zover.

Januari 2018,
Bernard Dorrestijn

AFSCHEID VAN EEN KARAKTERISTIEK, ORIGINEEL VICTORIAANS ENGELS ORGEL VAN DE BONTEBRUGKERK

Bij de vraag of ik iets over ons orgel wilde schrijven, kwamen er tal van herinneringen naar boven aan de roerige situaties die zich bij de koop en wederopbouw van dit bijzondere instrument rond 1980 hebben voorgedaan. In principe zou je een smeurig boek over deze perikelen kunnen schrijven.

Uitgangspunt: Het oude bestaande Koch-orgel functioneerde zeer gebrekkig en was aan vervanging toe. Er zaten voortdurend “hangers” in en de elektro- pneumatische tractuur was versleten. Vanwege de zinken pijpen was het qua klank ook niet fraai. Na de brand van de vorige kerk door oorlogsgeweld en de daarop volgende bouw van de nieuwe kerk werd het orgel het sluitstuk op de begroting. Tijdens een vergadering van onze voormalige gereformeerde organistenvereniging in onze kerk werden wij als organisten, dhr. Maatman en ik, er fijntjes op gewezen, dat ons Koch-orgel niet veel voorstelde. Dit stak ons dermate, dat het voornemen ontstond om een nieuw instrument voor onze gemeente aan te schaffen. Uiteraard begon nu, de toen veel voorkomende discussie of we nu een mechanisch of een elektronisch instrument aan moesten schaffen. Na aanvankelijke pittige discussies en wrijvingen hierover, werd besloten om een mechanisch orgel te plaatsen.

Omdat een nieuw te bouwen orgel veel te duur zou zijn, kregen wij het advies van de orgeladviseur dhr. Kriek, dat er in Engeland een prachtige orgel te koop was, dat weliswaar gedemonteerd bij de orgelbouwer Verhulst lag, maar bestond uit materialen van hoogwaardige kwaliteit. Bovendien zou je het betreffende orgel gemakkelijk weer kunnen opbouwen in onze kerk. In Engeland sloten toen al veel kerken. We hadden toen nog niet het flauwste vermoeden dat dit 30 jaar later ook in ons land zou gebeuren. Toen eenmaal besloten was dat er een karakteristiek en goed instrument in onze kerk geplaatst zou kunnen worden, toonde de gemeente van jaren tachtig haar veerkracht. Twee keer werd er door een paar gemeenteleden een reis naar Engeland ondernomen om het gedemonteerde orgel te inspecteren en werd tot een koop overgegaan. Daarna werden er allerlei succesvolle acties georganiseerd om geld in te zamelen, waaronder ook een grandioze veiling van antiek en curiosa. Elk jaar was er een attractieve en levendige rommelmarkt rondom de kerk. De

familie Pennings aan de Lichtenberg stelde reeds geruime tijd hun deel ter beschikking voor de inbreng en verkoop van diverse goederen. Dit alles om de kerk financieel te ondersteunen. Kortom een actieve, inventieve gemeente met spirit. De geschiedenis van ons Engels orgel en kerk zou je kunnen samenvatten met de trefwoorden:

WEERSTAND - VEERKRACHT - FUNCTIONEEL - LOSLATEN.

Jammer dat de aanvankelijke wederopbouw van het orgel niet naar wens verliep mede omdat de adviseur ons niet goed had ingelicht over de firma Verhulst die het orgel zou herplaatsen en de problemen die zich voordoen wanneer je een orgel uit een vochtige Engelse kerk plaatst in een kerk met centrale verwarming. Gelukkig konden we een betere orgelbouwer vinden, nl. de firma Tiggelman uit Zaltbommel, die het orgel vakkundig gerestaureerd en opgebouwd heeft. Verder heeft er ook nog een grondige restauratie plaatsgevonden in 2003 door de Orgelmakerij Gebr. Reil uit Heerde. Laatstgenoemde firma kende het orgel ook monumentale waarde toe.

Informatie over het orgel:

Het orgel dateert uit 1894 en is gebouwd door een bekende Engelse orgelbouwer Peter Conacher & Co te Huddersfield. Het is een kenmerkend origineel Engels orgel met historische waarde.

- Het is gebouwd voor de Zion Methodist Church in Old Hill (West Midlands)
- Het telt 20 afzonderlijk sprekende stemmen, verdeeld over The Great Organ-9 stemmen, The Swell Organ-9 stemmen en Pedall-2 stemmen.
- De materialen waaruit het orgel is opgebouwd zijn van hoogwaardige kwaliteit, zoals bijvoorbeeld het houtwerk, alsmede de pijpen van het orgel.
- De toetsen zijn van hoogwaardig been. Been heeft het voordeel t.o.v. kunststof dat het minder snel plakkerig wordt.
- Fraai, karakteristiek en typerend van de Engelse ornamentiek zijn de beschilderde frontpijpen.
- Het is een Victoriaans orgel met romantische volle klankkleuren.
- Met het Swell Organ kun je prachtige afwisselingen tussen hard en zacht creëren, hetgeen op de meeste Nederlands mechanische orgels niet mogelijk is. Dit omdat je met de voet de zwelkast open en dicht kunt doen.
- Het is een geschikt orgel om gemeentezang te begeleiden en

romantische muziek te vertolken.

- Het orgel heeft maar liefst 3 tongwerken.
- Fraai is de fanfare-achtige Trumpet van het Great Organ.
- De mixtuur van het Great Organ heeft een tertskoor.
- Het prestanten ensemble van het Great Organ heeft voldoende draagkracht.

Met de aankoop van dit orgel krijgt de toekomstige kerk een prachtig functioneel instrument voor de begeleiding van de gemeentezang en het levert tevens een karakteristieke verfraaiing van het interieur van hun kerk op.

Op 17 mei 1983 is het orgel feestelijk in gebruik genomen met een bespeling door Gijs van Schoonhoven, gemeentezang en terugblik van schrijver dezes op het verloop van de totstandkoming van deze aanwinst voor onze kerk en met dank en waardering voor al die gemeenteleden die zoveel werk voor onze kerk en het orgel hebben verricht. Namen durf ik nu niet meer te noemen vanwege het risico dat ik er een paar zou vergeten en hen te kort zou doen.

Omdat onze gemeente een enthousiast en goed zingende gemeente is met verschillende goede zangers “aan boord”, vervult het orgel een prima functie bij de gemeentezang. Ik ben er van overtuigd dat het samen zingen een belangrijke rol in onze eredienst heeft, door samen te zingen, stemmen mensen op elkaar af, hetgeen een gevoel van saamhorigheid geeft. In het zingen kun je samen gevoelens van vreugde, lof, verdriet en tal van andere gevoelens uiten.

Tot slot spreken we de hoop uit dat de gemeente die het orgel nu in bezit krijgt er nog jaren plezier aan mag beleven en dat het een stimulans voor hun gemeentezang mag betekenen.

Januari 2018,

Gerrit Brouwer, organist Bontebrugkerk 1970 – heden

Dispositie:

<u>Great Organ</u>		<u>Swell Organ</u>		<u>Pedall Organ</u>	
Open Diapason	8'	Double Diapason	16'	Bourdon	16'
Open Diapason	8'	Violin Diapason	8'	Open Diapason	8'
Dulciana	8'	Rohrflote	8'		
Stopped Diapason	8'	Voix Celeste	8'		
Harmonic Flute	4'	Gemshorn	4'		
Principal	4'	Mixture	3 ranks		
Fifteenth	2'	Cornopean	8'		
Trumpet	8'	Oboe	8'		
Mixture	3 ranks				

Nevenregisters: de gebruikelijke koppels. Verder zijn met de voet 3 voorkeurregistraties te regelen.

ADIEU BONTEBRUGKERK

Toen de kerkrentmeesters na de gemeenteavond van maart 2016 de opdracht van de kerkenraad kregen om te onderzoeken of er mogelijkheden waren om het kerkgebouw op de Bontebrug op termijn te verkopen, ging er wel even iets door hen heen. We spraken er al een paar jaar over en nu was de gemeente er blijkbaar aan toe.

Er werd contact gezocht met de stichting Kerkelijk Waarde Beheer te Utrecht, want hoe pak je zo iets ingrijpends aan. Dhr. Lucas Sluiter werd onze adviseur en hij had al heel veel ervaring met het verkopen van kerkgebouwen in den lande.

We hebben samen met hem een plan van aanpak gemaakt en zijn heel bewust begonnen om er in de regio bekendheid aan te geven. Dit resulteerde in een aantal gesprekken met gegadigden uit de regio. Uiteindelijk bleef er één over die met een plan kwam waar de kerkrentmeesters zich in konden vinden, maar vooralsnog geen gehoor aan konden geven. Zij wilden er graag een woonbestemming aan geven en dat stond niet in het bestemmingsplan.

Ons advies om hiermee naar de burgerlijke gemeente te gaan en dit aan hen voor te leggen werd opgevolgd. Na diverse brieven, gesprekken, bezoeken aan het gemeentehuis etc. kwam in oktober 2017 het verlossende woord: het woningcontingent werd toegekend onder bepaalde voorwaarden. Aan deze voorwaarden kon worden voldaan. Dat resulteerde erin dat onze adviseur en hun makelaar de gesprekken overgenomen hebben en er uiteindelijk overeenstemming bereikt kon worden.

De verkoopprijs werd vastgesteld en op 22 december 2017 konden we elkaar gelukwensen. De koop was gesloten op de ontbindende voorwaarden na.

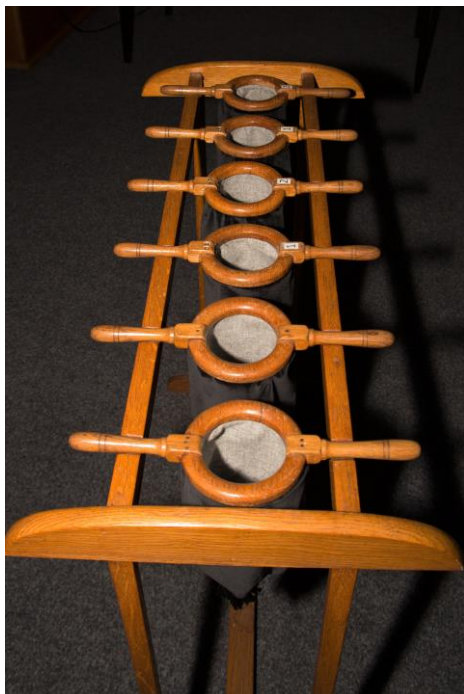
Ook deze “hobbels“ zijn inmiddels genomen en op 2 maart 2018 zal de akte passeren.

Het is geen feest als je het gebouw waarin je ouders zijn getrouwd, hun kinderen zijn gedoopt, belijdenis gedaan hebben, er zelf zijn getrouwd en hun kinderen weer hebben laten dopen, verkocht gaat worden. Emotie komt dan naar boven en dat mag. Het is niet niks. In de historie is te lezen dat hier veel werk door onze voorouders is ingestoken en wij moeten het nu helaas van de hand doen.

We kunnen niet meer om de realiteit heen en hebben beslissingen moeten nemen die zeer doen en emotie oproepen. Des te fijner is het dat een hele grote groep gemeenteleden op 25 januari 2018 aanwezig was om deze beslissing te ondersteunen en er hun goedkeuring aan gaven.

De kerkrentmeesters hebben met zorg en aandacht de opdracht van de kerkenraad uitgevoerd en wensen de nieuwe eigenaren Janette Kleuver en Ernst Jan Vis heel veel geluk en woonplezier toe in dit mooie gebouw dat op een prachtige locatie staat.

Wim Lammers,
voorzitter College van Kerkrentmeesters

GLAS IN LOOD RAAM

In september 1932 werd de Bontebrugkerk in gebruik genomen. Eind maart 1945 werd het kerkgebouw door vuur verwoest. September 1949 werd de herbouwde kerk in gebruik genomen. Daarbij werd een mooi glas in lood raam geplaatst met daarin een tekst uit Nehemia 2 vers 20.

**‘God van den hemel die zal het ons doen gelukken,
en wij zijne knechten zullen ons opmaken en bouwen.’**

In 586 voor Christus veroverde de Babylonische koning Nebukadnezar Jeruzalem. De stad werd verwoest en de tempel in brand gestoken. Een groot deel van de bevolking werd gedeporteerd naar Babylonië.

In 538 voor Christus veroverde de Perzische koning Cyrus Babylonië. Het beleid van Cyrus was er op gericht dat de Joodse ballingen konden terugkeren naar hun land. In het Bijbelboek Ezra lezen we dat koning Cyrus zelfs de opdracht gaf om de tempel in Jeruzalem te herbouwen. De herbouw begon in 520 en werd in 515 voltooid. Maar het leven in Jeruzalem was niet gemakkelijk.

Nehemia, een nazaat van de ballingen, hoort van zijn broer Chanani, die naar Jeruzalem is teruggekeerd, dat de teruggekeerde ballingen mikpunt zijn van spot en dat de stadsmuur nog steeds in puin ligt. Nehemia bekleedt de hoge positie van wijschenker aan het hof van de Perzische koning Artaxerxes in Susa. Met volledige steun van de koning gaat Nehemia in 445 voor Christus naar Jeruzalem om zijn volksgenoten te helpen en de stadsmuur te herbouwen.

In Jeruzalem aangekomen brengt hij de situatie in kaart en roept alle Joden op tot actie op. Of het nu priesters zijn of vooraanstaande burgers, bestuurders of ambtenaren, iedereen betreft hij erbij. Het antwoord van de mensen luidt: ‘Laten we meteen met de herbouw beginnen!’

De plaatselijke bevolking onder leiding van Sanballat en zijn bondgenoten verzetten zich echter tegen de herbouw van de stadsmuur. Ze lachten hen uit en beschimpten hen: ‘Wat zijn jullie hier aan het doen? Komen jullie soms in opstand tegen de koning?’ Maar Nehemia weet zich verzekerd van de steun van de koning én vooral van God. Vastberaden zegt hij: ‘God van den hemel zal het ons doen gelukken en wij zijne knechten zullen ons opmaken en bouwen.’

In 52 dagen slagen ze erin de bouw van de stadsmuur te voltooien. De muur wordt ingewijd en het godsdienstig leven in Jeruzalem vernieuwd. De priester Ezra leest de wet van Mozes voor en heel het volk belooft de wet van Mozes na te leven.

Ds. Hilde van der Zwaag - Visscher

Ongetwijfeld hebben de bouwers van de kerk in 1949 ook aan de tijd van Nehemia gedacht.

HIJ IS DE HARTSLAG VAN ONS WERK

Het herinneringsboekje met verhalen en foto's geeft een mooi overzicht van de geschiedenis van de Bontebrugkerk. Een kerk die met grote liefde werd gebouwd en gebruikt en waar meerdere generaties zich hebben thuis gevoeld en zich voor hebben ingezet. Door het samengaan van de hervormde gemeente Gendringen-Megchelen-Netterden met de gereformeerde kerk Silvolde-Gendringen in 2010 kregen we drie gebouwen in ons beheer en daarom werd besloten om de Bontebrugkerk te verkopen. Op 18 februari 2018 hebben we in een middagdienst afscheid genomen van kerkgebouw en bijgebouw 't Bruggenhoofd.

Vele erediensten zijn er gehouden, brood en wijn werd gedeeld, er is gedoopt, er werd belijdenis gedaan, er waren trouwdiensten en rouwdiensten. Het is een kerkgebouw met herinneringen aan gemeenteleden die het geloofsleven met elkaar deelden en naar elkaar omzagen in lief en leed.

De Bontebrugkerk is geen Godshuis meer waar mensen voor Gods aangezicht samenkomen, maar een huis voor mensen om in te wonen. De nieuwe bewoners willen herinneringen aan het gebouw als kerk bewaren en zo zullen deze ook voor ons levend blijven. We wensen dat zij er zich thuis gaan voelen, zoals wij dat vele jaren gevoeld hebben. De Bontebrugkerk gaat voor ons dicht, maar als gemeente gaan we door en zullen we blijven samenkomen in de Sint Maartenkerk in Gendringen en in de kapel in Megchelen.

Laten we als gemeente met goede moed verder gaan en vertrouwen op God met de woorden van lied 273: 'Hij is de hartslag van ons werk, Hij houdt het welbewaard.'

Februari 2018

Ds. Hilde van der Zwaag - Visscher,
predikant Protestantse gemeente te Gendringen-Bontebrug

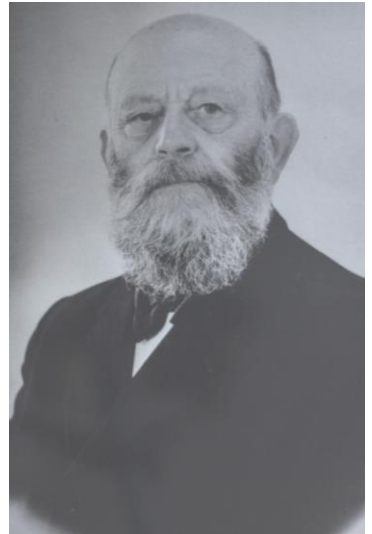
*Oefenaar H. Ormel
(tot 1 december 1899)*

*Ds. U. Ubbens
(1903-1908)*

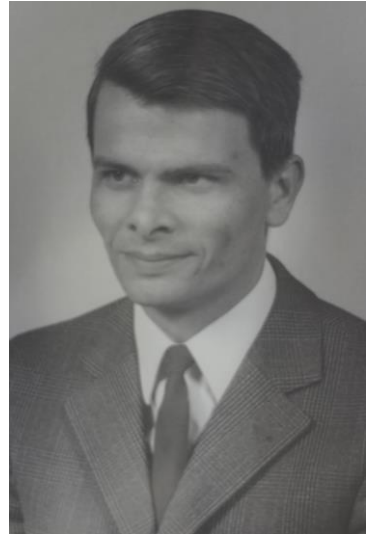
*Ds. J. Krüger
(1910-1914)*

*Ds. C. Diemer
(1915-1921)*

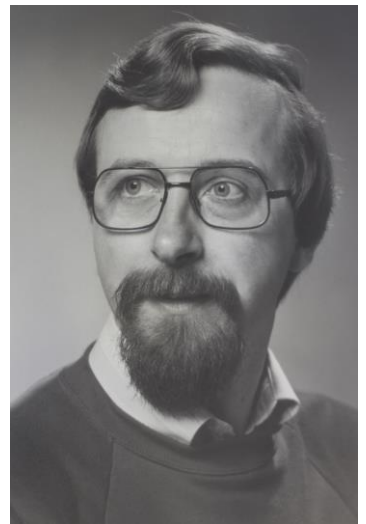
*Ds. M. Wielemaker
(1925-1965)*

*Ds. W. Jeroense
(1967-1973)*

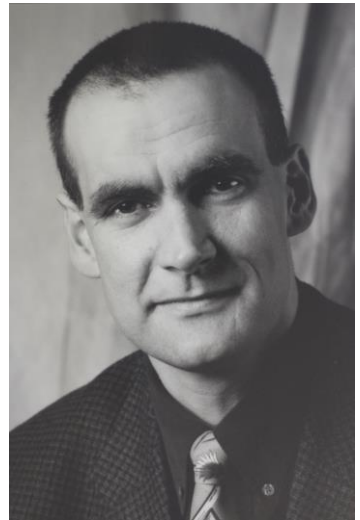
*Ds. G. Olthof
(1974-1978)*

*Ds. A. Buijs
(1979-1984)*

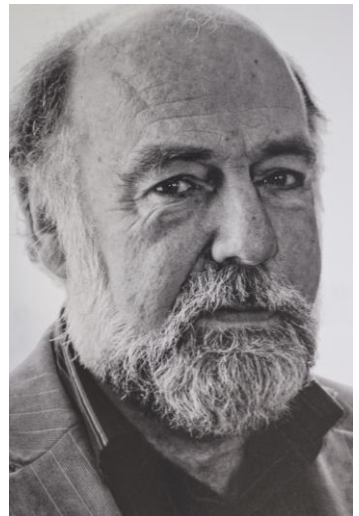
*Ds. G. den Hartogh
(1986-1990)*

*Ds. H.J. Zeldenrijk
(1992-1996)*

*Mw. Ds. J.E. Krösschel
(1997-december 2001 †)*

*Ds. J. ter Avest
(2003-2011)*

*Ds. H.E. van der Zwaag-Visscher
(2011-heden)*

*Ronald Kraaijenbrink en Jan Hengeveld
een groot aantal jaren onze gastheren*

